

Hr. Slebsager, gav altsaa intet Haab om, at han og hans Parti vilde medvirke ved en Ordning som den her foreslaaede. Jeg var lidt forbaavset derover, idet jeg havde ventet, at navnlig det ærede Medlem vilde vise adskillig mere Forstaaelse. Thi jeg har nu i nogle Maaneder gaaet og glædet mig over en Tale, det ærede Medlem Hr. Slebsager holdt i September Maaned i Struer. Paa dette Møde udtalte han ifølge „Holstebro Dagblad“ for 12. September: Hvis der skulde opstaa Vanskeligheder i den kommende Tid for levedygtige Industrier, saa tror jeg, at mit Parti staaer ved sit Ord fra 1923, men Hjælpen maa være begrænset og kun ske mod Ofre fra de paagældende Industrier. Hvad betyder saa en saadan smuk Udtalelse om Villighed, naar det ærede Medlem i Gaar, den første Lejlighed, der byder sig, hvor Talen skal omsættes i Handling, møder med alt andet end Villie, med Afvisning, med Erklæring om, at man saavel i Princippet som i Enkelt-heder er uenig i en Ordning som den her foreslaaede. Hvis det ærede Medlem havde anvist andre fremkommelige Veje, var der intet at sige dertil. Det ærede Medlem har kun anvist een Vej, nemlig Lønnedsættelsens, men at just den skulde bringe Beskæftigelsesgraden til at stige saa stærkt, er der neppe Anledning til at tro. Jeg vil snarere tro, at hvis man handlede saaledes, som jeg maatte tro det ærede Medlem vilde, nemlig ved Lov ophævede de gældende Lønoverenskomster, saa vilde det fremkalde ikke en Forøgelse af Beskæftigelsesgraden, men et saadant Anarki paa Arbejdsomraadet, at selv det ærede Medlem vist vilde faa adskillige Kvaler med at dæmpe det igen.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann, der talte paa det konservative Folkepartis Vegne, udtalte sin Villighed til at forhandle ogsaa paa det foreliggende Grundlag, og dette maa jeg selvfølgelig paaskønne. Det ærede Medlem anstillede nogle Betragtninger over, hvorvidt man skulde have eller ikke have en samlet Plan. Det er imidlertid en Fejlhuskning, naar det ærede Medlem mener, at vi, som han sagde, bestandig krævede en samlet Plan af Venstre. Nej, Udtrykket „samlet Plan“ er et Udtryk, som Venstres Statsminister i det forrige Ministerium anvendte i Februar 1924. Det er første Gang, jeg mindes at have hørt noget om en samlet Plan, denne samlede Plan for Valutaordningen, som nu skulde komme, og af hvilken intet Led kunde skilles ud og gennemføres selvstændigt, men hvor hvert enkelt Led var Led i et samlet Hele; det

skulde komme samlet og gennemføres samlet. Naa, som alle ved, blev der jo intet gennemført, saa man maa unægtelig have en vis Rædsel for at tale om samlet Plan efter at have set den Skæbne, som den saakaldte samlede Plan fik. Nej, det er som sagt en Fejlhuskning, naar det ærede Medlem mener, at vi bestandig har krævet en samlet Plan, tværtimod under de talrige Forhandlinger, der har fundet Sted om Erhvervsforholdene, om Arbejdsløsheden, har vi netop peget paa Nødvendigheden af at handle saaledes, som hver Tids Forhold kræver det. Vi har meget vel kunnet erkende, at det ene Aar er Forholdene egnede for en Art Foranstaltninger, det andet Aar maaske for helt andre, og vi har da ogsaa under disse Aars Drøftelser om Sagen fremsat forskellige positive Forslag, som aldeles ikke viste Bestræbelser for en samlet ensartet Plan, men som netop tog Hensyn til hver Tids særlige Forhold og anviste forskellige Midler, som efter vor Mening egnede sig til at hjælpe paa de Kriseforhold, der til enhver Tid fandtes. Blandt saadanne Midler kan nævnes den Virksomhed for Iværksættelse af offentlige Arbejder, der er udfoldet, og for øvrigt ogsaa det her foreliggende Lovforslag.

Dernæst gjorde det ærede Medlem Hr. Drachmann et Tilløb til en historisk Redegørelse for denne Sag. Han skildrede det paa den Maade, at dette ikke er Kriseværnsudvalgets Forslag. Derom behøver der ikke at være nogen Strid, thi det kan man jo altid sige, at de, der tiltræder et Forslag, ikke derfor behøver at kaldes Fædre til dette Forslag. Det er et Forslag, der er forelagt i Kriseværnsudvalget, og som har faaet Tilslutning der fra alle Sider, men derfor kan man jo godt, naar man ønsker det, hævde, at det ikke er Kriseværnsudvalgets Forslag. Derom behøver der altsaa ingen Strid at være. Det ærede Medlem ytrede dernæst, at det var et Forslag, der var fremkommet fra Socialministeriet og derefter af Erhvervsministeren forelagt Kriseværnsudvalget. Mig bevidst er der intet Forslag kommet, hverken til mig eller til Erhvervsministeriet, fra Socialministeriet. Denne Plan har jeg drøftet med Embedsmændene i Erhvervsministeriet i meget lang Tid, for mange Maaneder siden, og jeg har paa det Tidspunkt, da Socialministeren forhandlede med Rigsdagens to Ting og med Udvalg fra de to Ting om Loven angaaende Foranstaltninger til Imødegaaelse af Arbejdsløsheden, sat ham ind i, hvilke Planer vi omgikkes med i Erhvervsministeriet, og han har refereret disse videre i hvert Fald i et af Udvalgene, erindrer jeg — jeg tror,